

[Jesper Simonsen.]

Fortiden har lært os kommer til at foreligge, naar man griber til Anvendelse af Magtmidler. I øvrigt skal jeg ikke nu komme ind paa en Diskussion om Militærspørgsmaalet, det ligger ikke for, det skal vi ikke ved denne Lejlighed bruge Tiden til.

Jeg skal da slutte disse faa Bemærkninger med endnu en Gang varmt at anbefale det foreliggende Forslag til det høje Tings Vedtagelse.

Udenrigsministeren (P. Munch): Til Trods for det lille Tilløb til Rustningsdebat, vi har haft, synes det, som om Generalaktens fredelige Aand gør sin Indflydelse gældende for de ærede Talere. Jeg behøver derfor kun at svare paa et direkte Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede til mig, nemlig dette, om jeg mente, man skulde arbejde for Gennemførelsen af generelle Aftaler af denne Karakter eller skulde lægge Hovedvægten paa de tosidede. Jeg kan svare, at jeg tror, vi skal bestræbe os for med de Stater, hvor vi er Stand til at opnaa tosidet Aftale, der er bedre end Generalakten, at faa den tosidede Aftale gennemført, og jeg vil endda gaa saa vidt at sige, at hvor vi kan faa den lige saa god — og saa kan den vist altid blive en lille Smule klarere, end dette fælles Aktstykke er —, skal vi ogsaa bestræbe os derfor. Men det skal ikke holde os tilbage fra Deltagelse i den almindelige Bestræbelse for at faa den samlede Akt tilvejebragt. Men deri er vi jo for øvrigt enige.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg troede, at nogen Stat vilde slutte sig til den samlede Akt, med hvilken vi ikke kunde vente at opnaa en tosidet Aftale af tilsvarende Karakter. Ja, det anser jeg for ret sandsynligt, fordi naar saadanne samlede Akter vedtages paa den Maade, som det nu en Gang foregaar, kommer man ud for den Verdensopinion, som til Trods for, at det ærede Medlem er tilbøjelig til at smile ad den, maaske flytter større Ting end mange Magtmidler; derfor tror jeg, der vil være visse Tilfælde, hvor man kan faa endogsaa meget stærke og toneangivende Stater til at gaa med, naar det drejer sig om en generel Aftale, hvorimod Vanskelighederne vilde være større ved en tosidet Aftale.

Derimod kan jeg erklære mig enig med det ærede Medlem i den Sætning, han sluttede med — lidt strengt henvendt til mig, saa jeg maa formode, han egentlig ikke havde ventet Enighed der. Det var den

Sætning, at det samlede Verdenssamfund kunde ikke kræve, at de enkelte Stater afskaffede deres nationale Rustninger, uden at byde dem en Sikkerhed for Lovens Overholdelse til Gengæld. Det er i og for sig det Princip, hvorpaa Folkeforbundet hviler, at et saadant Krav ikke kan rejses, og jeg for min Del har aldrig stillet et saadant Krav og mener heller ikke, det vilde være rigtigt at gøre det.

Men det, jeg har understreget, er, at i det Øjeblik man gennem en fælles Aftale — jeg ser ganske bort fra vor sædvanlige daglige Diskussion om vort eget Militærvæsen — opnaar en Afrustning rundt om i de enkelte Stater, da vil de Midler, ved hvilke den samlede Verdensorganisation kan sikre Lovens Overholdelse, være af en helt anden Karakter, uden det krigsmæssige Præg, som er fornødent, hvis man skal skabe en international Verdensmagt overfor de nuværende militære Kræfter i de enkelte Lande. Det er det sidste, jeg tror, man under Vilkaar, der blot nogenlunde ligner dem, vi for Tiden lever under, ikke kan tænke sig opnaaet, og de fornødne Aars Erfaringer taler i den Henseende tydeligt nok.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hans Rasmussen: Under Hensyn til det derom fremsatte Ønske skal jeg tillade mig at stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Socialministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Folkeforsikring.

Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 11. December, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.